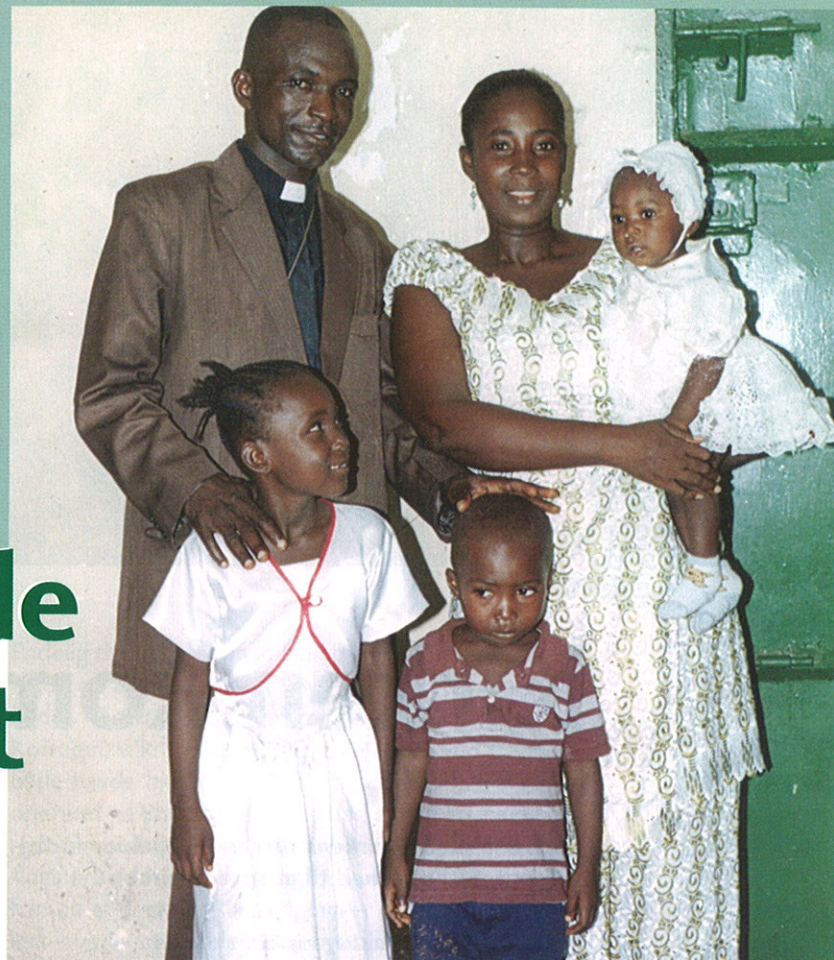

Krigen gjorde mig til præst

Jeg drømte om at blive læge, men borgerkrigen i Liberia fik mig til at blive præst

Af pastor Alfred V. Flomo

Pastor Flomo med sin kone, Mercy Julon Flomo, og deres børn: Alfreda Lorpu, Joseph Kowah og Dorcas Sayba. Mercy og børnene bor i Liberia.

Vendepunktet i mit liv kom i 1993 da rebeller brutalt myrdede min plejefar. Mine bedsteforældre døde af sult, og jeg mistede mange nære slægtninge og venner. Selv blev jeg bundet og tæsket af rebeller og fik mine ejendele stjålet. Jeg har stadig mærker på armene efter den brutale behandling jeg fik som 17-årig i 1990.

Had ændres til kærlighed

Jeg overvejede at blive rebel og tage hævn, men Gud talte til mit hjerte, så jeg ikke gik den vej. Gud greb også ind den dag jeg og nogle venner blev fanget med magt for at blive trænet som rebeller. Han gjorde det muligt for mig at slippe væk.

Krigen ændrede mit syn på livet. Før gik jeg op i penge og fornøjelser og tog ikke hensyn til andre, men det begyndte at ændre sig. I stedet for at hade dem der gjorde mig og mine slægtninge fortræd, begyndte kærligheden at vokse i mit hjerte sammen med en overbevisning om at jeg ikke selv skulle tage hånd om tingene. Jeg begyndte at værdsætte at Gud sparede mit liv og hjalp mig.

Gud tog magten i mit liv

Jeg gik i skole i Ganta og begyndte i 1992 at gå regelmæssigt til gudstjeneste i en lille luthersk menighed. Der var ingen ordineret præst så jeg blev ikke døbt.

I 1993 blev situationen slem, og jeg flygtede til Guinea hvor jeg var i et år og gik i en skole for flygtninge. Da tingene var faldet til ro i Liberia, tog jeg tilbage for at tage min eksamen. Alt gik godt indtil september 1994 hvor hele Liberia blev vendt på hovedet af fremrykkende rebeller. Alle flygtede for deres liv, og jeg kom til Elfenbenskysten.

I Elfenbenskysten kom jeg i en velorganiseret luthersk flygtningemenighed i Danane hvor jeg fik undervisning og endelig blev døbt og konfirmeret i juni 1995. Efter træning som evangelist begyndte jeg også som søndagsskolelærer og ungdomssekretær. Guds Ånd tog magten over mit hjerte, og i 1996 begyndte jeg på Gbarnga School of Theology for at blive luthersk præst.

I 2000 fik jeg mit første embede i Salayea i Liberia. I april 2001 måtte min familie flygte til Monrovia, og jeg blev præst i Buchanan. I juni 2004 blev jeg sendt tilbage til Salayea. Nu var der fredsbevarende styrker i Liberia, borgerkrigen var slut, og de fordrevne var begyndt at vende tilbage til Lofa - heriblandt medlemmer af Den lutherske Kirke. Derefter blev jeg kaldet til opgaven som præst og missionær i Guinea fra januar 2005.